

STS de 26 de novembre de 2025, recurs 8911/2021

La prolongació dels nomenaments d'interins en l'àmbit docent no constitueix automàticament un abús (accés al text de la sentència)

El cas té origen en la reclamació presentada per dos docents interins destinats a Melilla davant el Ministeri d'Educació i Formació Professional.

En un cas la persona havia prestat serveis com a docent interina des de l'any 2008, acumulant **més de 17 anys de serveis**, els darrers vuit cursos com a professora d'ensenyament secundari en la mateixa especialitat i centre educatiu.

En l'altre, havia exercit com a docent interí des de 1989, amb 36 cursos consecutius, i **durant més de 30 anys al mateix centre i especialitat**.

Ambdós van al·legar que aquesta prolongada situació d'interinitat constituïa un abús en la utilització de nomenaments temporals, contrari a la Directiva 1999/70/CE (Acord Marc sobre el treball de durada determinada).

En conseqüència, sol·licitaven ser reconeguts com a funcionaris de carrera, o subsidiàriament, la seva equiparació a funcionaris fixos a més d'una indemnització per danys morals.

L'Administració va desestimar la reclamació, argumentant que els nomenaments responien a necessitats educatives conjunturals, mitjançant el sistema legal de llistes d'interins regulat per l'Ordre ECD/697/2017, i que els cessaments es produïen per les causes legalment previstes a l'article 10 del TREBEP.

El TSJ d'Andalusia havia estimat parcialment el recurs, reconeixent el dret dels demandants a romandre en el lloc de treball fins que l'Administració determinés si les places tenien caràcter estructural. Contra aquesta sentència, l'Administració General de l'Estat va interposar recurs de cassació davant el Tribunal Suprem.

El TS va **delimitar l'interès cassacional en determinar si la prolongació temporal dels nomenaments d'interins, per si sola, permet apreciar abús, a l'efecte de la clàusula 5 de l'Acord Marc i si era necessari un examen conjunt d'altres factors, com ara la planificació educativa, el tipus de vacants, la convocatòria de processos selectius, la durada real i la naturalesa de les funcions exercides**.

També calia considerar els possibles efectes jurídics de la declaració d'abús (encara que aquesta qüestió quedava limitada pel principi de prohibició de la *reformatio in peius*).

El TS va recordar la seva **doctrina jurisprudencial consolidada, segons la qual no n'hi ha prou amb el criteri temporal (molts anys d'interinitat) per apreciar abús. Per tant, cal una valoració casuística, analitzant si els nomenaments temporals responen a necessitats estructurals o permanents, o bé a necessitats conjunturals i justificades**. En l'àmbit de la docència no universitària, el sistema de **llistes d'interins** és legal i, per si mateix, **no implica abús**, llevat que s'acrediti un ús fraudulent o desviat.

En el cas concret, el TS va apreciar **que els nomenaments es feien per períodes concrets (dies, mesos o cursos escolars) o que els cessaments es produïen per causes legalment previstes**. Tanmateix, **existien convocatòries de processos selectius i un sistema objectiu de cobertura de vacants**.

Va considerar que **en cap cas s'havia acreditat que els interins ocupessin indefinidament places estructurals sense previsió de provisió reglamentària**. Per tant, la sentència de la Sala d'instància va incórrer en error en basar-se exclusivament en la llarga durada temporal de la relació de serveis.

El TS va resoldre estimar el recurs de cassació interposat per l'Administració General de l'Estat, casant i anul·lant la sentència del TSJ d'Andalusia i desestimant el recurs contenciós-administratiu interposat pels docents interins, perquè no es va apreciar una situació d'abús en la temporalitat.

En síntesi, **el Tribunal Suprem va concloure que la prolongació dels nomenaments d'interins en l'àmbit docent no constitueix automàticament un abús, si aquests nomenaments responen a causes objectives, conjunturals i legalment previstes, encara que s'hagin prolongat durant molts anys.**